

č. 38 Prkotiny

Prkotiny

roč. 7

č. 38

šk. rok 2010-2011

vychází 26. května 2011

vydává (c) KS Prkotiny, spol. s k. o.

Tamara Čedroňová (výklad)

Tamara Čedroňová vznikla při výbuchu v Černobylu. Žije převážně v obchodech s náušnicemi. Je malá jako náušnice, plná radiace, nejčastěji se vyskytuje v barvách duhových nebo fosforových. Je velmi přátelská, ale když se jí někdo dotkne, bude zářit!

/Štěpánka Stejskalová, VIII/

Autobiografie pětikoruny

Jmenuji se pětikoruna česká a narodila jsem se v České národní bance v r. 1993. Odtud mě odvezli do jiné banky a pak jsem byla dána do oběhu. Z účtu si mě vybral majitel restaurace a dal mě svému zákazníkovi. Ten mnou zaplatil na poště a paní úřednice mě potom předala nějakému malému chlapci. Během svého života jsem poznala mnoho míst a lidí. Bojím se však, že brzy zemřu, prý má přijít eurová epidemie.

/Viktor Kaloda, VIII/

V Rakousku to bylo hrozné. Generál Gorrensky a Jelačič tam stříleli. Rusům šlo o totěz jako Čechům. Chtěli proti tomu povstat, ale byli potlačeni. Nechtěla bych tam být.

/Tamara, VIII/
Podivná válka je jiná než ostatní, proto je podivná. /Eva, IX/

O Popelce /Helena Opletalová, VII/

Byl jednou jeden drak a ten měl svoji schovanku Popelku. Jmenovala se tak proto, že jednou z draka vyšlehl plamen a spálil jí vlasy na popel, a tak musela nosit paruku. Jednou princ Bajaja pořádal ples, na kterém si měl vybrat svou budoucí choť. Popelka tam samozřejmě šla také, ale když se tancoval kvapík, spadla jí její paruka a princ už ji nechtěl. Popelka vyšla ven s uplakanou tváří a potkala hloupého Honzu. Tomu se velice líbila, a tak jí povídá: „Ty jsi ale hezká!“ Popelka mu odpověděla: „Ale vždyť nemám vlasy.“ A on na to: „Alespoň se nebudeš chlubit, že je máš krásné.“ Popelka se na něho usmála. Ruku v ruce přišli k drakovi do jeskyně a žili tam šťastně až do smrti.

Máj. Báseň probíhá ve dvou dnech, začíná romanticky, končí romanticky, zbytek básně má spíše exotický podtext. Dva muži a jedna žena (Jarmila?), která přelétává od baráku k baráku.

/Eva Dostálová, IX/

Máj vypráví o jednom chlapci, který se zamiluje do dívky. Zamiluje se na 1. máje, ale chlapce zatklí a on přes noc zřejmě napsal tuto báseň. 2. máje ráno je chlapec popraven.

/Štěpán Polák, IX/

Dramatická báchorka je báchorka, která je dramatická, velmi vtipná a hrozně dramatická, což už jsem psala.

/Alžběta Harvánková, IX/

Mimozemšťan Mňam aneb bojte se 6. 12. 2011

/Alžběta Harvánková, IX/

Hlas

Bydlím v ústech tvých,
jsem tvůj hlas i smích,
jsem tvůj pláč i trápení
a to se už nezmění.

/Markéta Fleková, III/

Zpověď Filipa Slimaříka, IX

Dnes jsem zlobil. Hrál jsem si se sáčkem a pak jsem ho šel vyhodit skákáním ke koši. Sáček jsem přitom usilovně držel mezi koleny. Neposlouchal jsem, co se má dělat, a povídal jsem si. Nepracoval jsem se skupinou, a to už potřetí. Získal jsem dvě pětky - tudíž propadám z občanské výchovy.

Milá Arnoštka,

jistě víš, že se blíží svátek sv. Valentýna. Pokud to nevíš, nevím, kde tě rodiče vzali. Asi jsi jim vyšla v křížovce. Ale o to nejde. Chtěl bych ti popřát k tomuto svátku hodně štěstí v lásce a abys našla toho pravého (nejlépe mě). Doufám, že tento dopis po přečtení nezmačkáš a nehodíš do koše, neboť bys mi zlomila moje už dosti nalomené srdce. Proč ho mám nalomené, k tomu se dostaneme jindy.

To vše ti přeje tvůj navěky milující Václav.

/S největším sebezapřením sepsal Václav Venkrbec, VII/

Sparta Praha vs. Sigma Olomouc

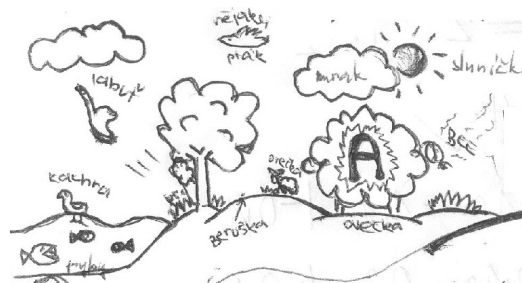
AC Sparta Praha je stokrát lepší než SK Sigma Olomouc už jen proto, že má zelenější a voňavější trávník. Také má jednoho známého výborného obránce, který se neostýchá vyjádřit své názory na ostatní týmy z venkova, např. z Olomouce. Spatra používá hezcí dresy. Škaredá modrobílá barva Olomouce se vůbec nemůže srovnávat s nádhernou červenou. Mimo jiné stadion Sparty Praha má kapacitu 17000 diváků a stadion SK Sigma jen 14000, což je moc dobře, protože jsou tím pádem na Spartičku levnější vstupenky. Spartané všeho světa, spojte se!

/Dominik „S“ Tomeček, VIII/

Čechy v 6. století (volná fantazie)

Na území Čech žil v 6. století kmen Mongoliša. Lidé tohoto kmene žili v chatrčích na stromech, rádi lovili lišky a jedli je s vlky. Lidé žili v rodinách. Živil se hlavně zemědělstvím. Už v této době objevili něco jako pivo. Při obětování obětovali benzín, který lili do ohně, a pak se diví, že vymřeli.

/Klára Bednaříková, VI/

Atomová ovce /Alžběta Harvánková, IX/

Čtverec a obdélník

Jednou potkal čtverec obdélník. Čtverec mu povídal, co všechno má: „Mám všechny strany stejně dlouhé. Má také kolmé úhlopříčky a čtyři osy souměrnosti.“ Obdélník mu odvětil: „Já mám zase dvě osy souměrnosti.“ Dlouho si povídali. Jednou za nimi přišel koblíh s koblíhou a zeptali se: „Víte, co máte stejné?“ Oni však nevěděli. A koblíha řekla: „Oba máte shodné protilehlé strany a shodné úhlopříčky.“ A tak si povídali, dokud neumřeli vyčerpáním. /Sebastian Gottwald, VII/

Zlatý déšť

Já být v Česku. Tam oni mít moc hezká počasí. Náhle se ale ochladit. Všichni utíkat a křičet. Já nevědět proč, a proto zůstat. To být chyba. Náhle z nebe začít padat obrovská šutr za šutr. Jeden bic já do hlavy a já omdlít. Když se probudit, tak si vzpomenout: z nebe padat velká zlatá šutr. Já sáhnout do kapsy a nahmatat jeden. Kolem mě však být čisto a prázdno, a tak já poznat, že být v Česku. Já nechat v kapsa jeden šutr, aby vám ho nechat ukázat moc. Šutr se mi však v kapsa roztét a vypařit, a tak já poznat, že to být zlatý déšť z Čína.

/Tomáš Inčučuna Švec, IX/

Atlantická charta byla první prototyp Titanicu. /Jakub, IX/

Chemické názvosloví

Když nebudu znát chemické názvosloví, jsem v písemné práci z chemie úplně v háji. Dostanu pětku. Jako vždy. Když dostanu pětku, budou na mě rodiče zlí. Budou na mě zlí mamka, tatka, bratr, pes, kočka, křeček, sestra (mladší) a sestra (nejmladší). A tak si řeknu, naučím se chemické názvosloví. A stejně vím, že se názvosloví nenaučím, že fotbal je přednější. A taky že ve fotbale mi pomohou více fyzikální než chemické zákony...

/Josef Černín, IX/

Prodaná nevěsta verze 2011

Kecal: *Našel jsem pro tebe nevěstu, Jeníku.*

Jeník: Já mám svou Janičku.

Kecal: *Ale Klára je lepší, hezcí a bohatší!*

Jeník: Mně peníze nezajímají. Kolik že jich má?

Kecal: *Moc.*

Jeník: Hm.

Kecal: *Peníze by tě zajímat měly, s Klárou budeš žít v přepychu.*

Jeník: To je jedno.

Kecal: *Ale s Janou skončíš na smetišti.*

Jeník: To mi nedošlo...

Kecal: *Navic má 10 krav, 5 prasat a 2 husy.*

Jeník: Kdo?

Kecal: *Klára.*

Jeník: Jupí, jdeme za ní.

/Jan Doležel, VIII/

Boj se psy tatarskými /popis děje/

Při jízdě na koni jsem uviděl dva Tatary, jak pronásledují jednoho muže. Měl jsem u sebe zrovna meč a luk s dvěma šípy. Hned jsem vyjel proti nim. Jakmile mě uviděli, jeden vyrazil proti mně, já vystřelil jeden z dvou šípů a trefil jsem ho do ramene. Proto jsem vystřelil i druhý šíp a trefil jsem ho do hlavy. Ten druhý Tatar mezitím zabil bohužel onoho muže. A já seskočil z koně a začal jsem bojovat mečem. Sekl jsem ho do paže a poté probodl. Zabitého muže jsem pohřbil, ale Tatary nechť pohřbí havrani. /Jan Smékal, VI/

Telefon pro záhroby

Až umřu, moc bych si přála vzít si mobilní telefon s sebou do hrobu. Když máte u sebe telefon, hned se cítíte mnohem lépe. Můžete třeba zavolat někomu na zemi. Co dělá. Jak se má. A hned si nebudete připadat tak sám. Nebo si třeba můžete pustit nějakou písničku, např. Hrobaře. Taky můžete hrát hry nebo třeba můžete fotit náhrobky. No prostě s mobilním telefonem se v hrobě nikdy nudit nebudete. /Jana Kvapilová, VII/

Nejlepší telefon pro Báru Schmidlovou

Pro Báru se nejvíce hodí telefon s velkým displejem a velkými tlačítky - něco jako telefon pro seniory - aby na vše dobře viděla. Nad displejem by měl být velký nápis Hello Kitty. Bylo by lepší, kdyby měl fotoaparát na focení chlapců a rádio kvůli ranní rozcvičce. Možná by se hodila i navigace, aby se cestou do školy neztratila. Určitě by se jí líbil v růžovém provedení. /Noemi Palásková, VII/

Já s vysavačem /Martin Pavel, VII/

Podobenství (tzv. olomoucké apokryfní evangelium)

Nebe je jako ...

... sladký teplý domov, kde zapomeš na všechny strasti, kde se můžeš skrýt před každým zlem, kde už tě netrápí žádné špatné myšlenky. /Václav Cenker, VII/

... vaše nejoblíbenější křeslo, ve kterém zapomenete na všechny vaše starosti, výčitky a činy. Křeslo, které je měkké jako ta nejzralejší broskev, pohodlné, jako když si sednete do roztékající se čokolády, a uklidňující jako sladké slovo od vaší milované matky. Takové je nebe. /Václav Venkrbec, VII/

... nekonečná střecha, na kterou svítí slunce. Pod střešou žijí lidé pozemským životem. Na střeše na vše zapomeš a máš pocit neomezené svobody. Zapomeš na všechny hříchy a jediné, co tě napadne, je modlit se k Bohu a děkovat mu za to, že tam můžeš být. Nebe je jako střecha, na které chceš zůstat navždy. /Filip Klopec, VII/

Okénko jen pro chlapce

Tetka Monča odpovídá na vaše dotazy

Chlapci, dívčí city jsou velmi zranitelné, proto se k nám holkám chovejte hezky a podporujte nás ze všech sil. Kdybych měla vysvětlit, jak funguje ženský mozek, nevěslo by se mi to na papír. Řeknu vám to takhle: Složitě. Kluci, noste každý den holkám kytičku, voňte se příjemnými voňavkami, umývejte se a čistěte si každý den zuby a dbejte na dívčí city. Zkrátka, buďte gentlemani. Jednou se vám to vyplatí. /Monika Kotková, VIII/

Návod k ochočení dinosaura /Martin Pavel, VII/

Pradědeček (memorát)

Můj prapradědeček František Bartošík byl povoláním zemědělec. Před první světovou válkou byl povolán na vojnu ke dvoru císaře Franze Josepha I. Když začala 1. světová válka, byl osobním kurýrem císaře. Jednoho dne, když jel na koni předat zprávu, ho začal pronásledovat donský kozák. Stařeček byl plný hrůzy a strachu z kozákova kopí, které neustále cítil v zádech. Jelikož měl rychlejšího koně, zdárně mu ujel. Když přijel na vídeňský dvůr, zjistil, že hrůzou zešedivěl. /Barbora Schmidlová, VII/

Nové exkluzivní tóny pro všechny situace

příroda – zpěv ptáků
škola – žádné (ticho)
kostel – zvony
moře – šumění vln
domov – klapání dveří
park – křik šťastných dětí
divadlo – tleskání
koncert – výkřiky diváků
hasičská zbrojnice – poplach
Česká republika – hymna
hřbitov – dechovka
zápas – dáte to!
sbor – falešné tóny
nemocnice – houkání sanitek
v obchodě – sleva!

/Alžběta Kotková, VI/

Jak si 9. třída pamatuje základní děj knihy Chrám Matky Boží v Paříži

Příběh je o založení tohoto chrámu. Hrdinou je chudý dělník, který v dvaceti letech uvěřil v Boha, a tak začal stavět chrám. Kvůli stáří ho ale nestihl dokončit a umřel. Autor: pan Rousseau. /Jan Cenker, IX/

Zvoník v chrámu Matky Boží se zamiluje do mladého děvčete. To děvče však miluje jiného. Jak zvoník uzří, že ho děvče nemiluje, spáchá sebevraždu. Dívka si uvědomí svou chybu. A druhá sebevražda je hned tady. /Josef Černín, IX/

Dívka s kozou (Kozeta). Nějaký otrhaný pán s hrbem. Guasimodo. Je škaredý zvenku, ale hezký uvnitř. Chce Kozetu. Ona nechce pána s hrbem. Pán nemiluje dívku s kozou. Milostný trojúhelník. Smrt. /Alžběta Harváňková, IX/

Hlavní hrdina vypadá škaredě; je ošklivý, nicméně je hodný, dobrý, laskavý a hodný (vnitřní kontrast). Touží po jedné dívce, její ruky nedosáhne, tak „si hodí mašlu“. /Jakub Zeman, IX/

Quasimodo byl hrbatý a hnusný zvoník a chtěl si vzít krásnou Esmeraldu, která měla kozu Kozetu, ale ona ho nechtěla. Chtěla generála, protože měl peníze. Ji chtěl ještě ten farář. /Filip Slimařík, IX/

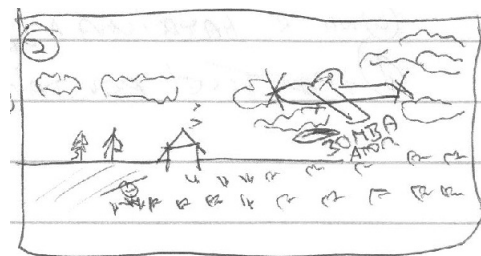
Před tím chrámem se našlo nějaké děcko, kterého se někdo ujal. Někdo umřel, ne, všichni umřeli. /Jakub Eremiáš, IX/

Všichni se zamilují do jedné ženy a pak se navzájem pomlátí. Hlupáci, Já nevím, co na tom všichni vidí. /Tomáš Švec, IX/

Quasimodo je hodný, ale ošklivý a chce nějakou slečnu... Umře. /Adéla Pírková, IX/

Mazat med kolem huby

Jednoho letního dne, zrovna když král dojedl poslední kostku cukru, která byla v království - a že měl sladké moc rád - si poručil ještě jeden pekáč buchet. Cukr však už došel, a tak dal kuchař do buchet sůl. Když král polkl první sousto, rozkřičel se. Kuchař popadl med a rychle ho začal mazat králi kolem pusy. Králi se velmi ulevilo a dnes, když mu dojde cukr, už ví co a jak. /Eva Dostálová, IX/

Bombardování /Jakub Zatloukal, IX/

Návrh nového společenského kodexu (etikety)

V restauraci

Muž by nikdy neměl sahat na kabát nebo jiný oděv ženy, protože by jí to mohlo být nepříjemné. Nikdy nikdo neví, jestli si umyl ruce a jestli by jí ho neušpinil. V horším případě může mít ekzém, a to by bylo zvlášť nechutné.

V kině

Jakmile se dozvíte, kdo je vrahem, klidně můžete odejít. Člověk přece nebude trávit drahocenný čas v kině, když už zná celou pointu filmu.

Nabídka tykání

Všichni by si měli navzájem tykat, protože někteří lidé by se hned cítili maďší, někteří by zase neměli pocit, že jsou ve společnosti níže postavení - nastala by tykací rovnost mezi lidmi. /Eliška Guth-Bátková, IX/

Vzpomínky křížáka

Jedeme vstříc Domažlicím a já se ničeho nebojím. Toto je chvíle, na kterou jsem se dlouho připravoval. Potrestáme ty české kacíře. Počkat, co to slyším? Oni snad zpívají. Přibližujeme se a zpěv sílí. Je to nepochybně nějaká válečná píseň. Nerozumím jí, ale zní tak mocně, musí jich být tisíce. Teď už jsme tak blízko, že rozeznávám slova, zpívají o vítězství, o svých zbraních, o tom, jak položí život za víru. Ta píseň nejprve zněla tak obyčejně, teď však zní bojovně, neústupně a tvrdě, že si připadám bezvýznamné já i se svými druhy. Jejich hlasy teď zní jako mocné nástroje svolávající všechny síly božské i lidské k boji. Už musí být blízko, určitě těsně za obzorem. Tuto bitvu nelze vyhrát, Bůh je na jejich straně, musím se odsud dostat pryč... /Kryštof Dokoupil, VII/

II. světová válka

Němci zaútočili na Polsko spolu se Sovětským svazem. Polsko bylo velmi zničeno. Ztráty byly v podobě národní kultury, hrdinů, věcí významných pro Polsko a tím Polsko ztratilo skoro vše ze své historie a hlavní město.

Bojovníci bojovali na základě svých vrozených láskyplných pohnutek ke své vlasti.

Ruský lid vzal zbraně a šel bojovat za matičku Rus. 30. 4. 1945 Hitler spáchal sebevraždu - ve světě byla radost. V Americe se slavilo, do politiky se dostali jiní lidé. Konec krize na východě a na Sibiři.

Na konci války se jakž takž uzavřelo příměří.

Dopad II. sv. války: Němci už neměli takovou moc, velmocí se stalo Rusko. Česko se osamostatnilo a lidé už se neposílali do koncentračních táborů. Více se všechny státy daly dohromady a do spolupráce.

/Eva Dostálová, Adéla Pírková, Zdeněk Schmidl, Jakub Zeman, IX/